

Rapport

Datum: 27 september 2006
Rapportnummer: 2006/331

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat door toedoen van de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Midden en West Brabant de Spaanse autoriteiten haar op 9 mei 2005 een visum voor een studiereis hebben geweigerd. De Spaanse autoriteiten hebben geweigerd haar een visum te verlenen omdat door een kennelijke verschrijving van de vreemdelingendienst uit haar paspoort werd afgeleid dat zij bij een eerder bezoek aan Nederland langer in Nederland was gebleven dan op grond van haar visum was toegestaan.

Verzoekster klaagt er voorts over dat het regionale politiekorps Midden en West Brabant haar verzoek om vergoeding van de schade ten gevolge van die verschrijving bij brief van 7 oktober 2005 heeft afgewezen.

Beoordeling

I. Ten aanzien van de verschrijving door de vreemdelingendienst

Bevindingen

1. In oktober 2003 kwam verzoekster, woonachtig in Servië, voor een bezoek aan haar tante naar Nederland. Op 10 oktober 2003 heeft zij haar komst gemeld bij de vreemdelingendienst te Etten-Leur. Ze werd daarbij meteen in de gelegenheid gesteld aan te geven wanneer ze terug wilde keren. Verzoekster liet de vreemdelingendienst weten op 26 oktober 2003 terug te willen keren. De vreemdelingendienst maakte een verblijfsaantekening in haar visum met de datum van aanmelding. Daarnaast werd ingevuld tot welke datum ze in Nederland mocht verblijven.

Op 26 oktober 2003 keerde zij terug naar Servië. Anderhalf jaar later kreeg zij de mogelijkheid om een studiereis te maken naar Spanje. Op 9 mei 2005, één dag voor aanvang van de studiereis, ontving zij bericht van het organiserende reisbureau met de mededeling dat de Spaanse autoriteiten haar geen visum wilden verstrekken omdat zij in 2003 langer in Nederland was gebleven dan haar op grond van haar toenmalige visum was toegestaan. In verzoeksters paspoort was namelijk door de vreemdelingendienst te Etten-Leur aangetekend dat zij zich op 7 oktober 2004, in plaats van 7 oktober 2003, bij de vreemdelingendienst had aangemeld terwijl haar visum maar geldig was tot 26 oktober 2003. Hierdoor was bij de Spaanse autoriteiten de indruk ontstaan dat zij na afloop van haar visum nog geruime tijd in Nederland was gebleven.

2. Verzoeksters gemachtigde diende op 14 mei 2005 een klacht in bij de Nationale ombudsman. Deze klacht werd in het kader van het zogenoemde kenbaarheidsvereiste ter behandeling doorgezonden naar de beheerder van het regionale politiekorps Midden- en

West Brabant. In zijn klachtafhandelingsbrief van 28 juni 2005 liet de korpsbeheerder, onder aanbidding van excuses, weten dat door de vreemdelingendienst in de visumsticker in verzoeksters paspoort, in plaats van 7 oktober 2003, abusievelijk 7 oktober 2004 was opgenomen als datum van aanmelding in Nederland. Als geldigheidsduur van het visum was opgenomen 26 oktober 2003. Vervolgens werd opgemerkt dat indien de Spaanse autoriteiten de moeite hadden genomen een en ander te verifiëren aan hen zou zijn meegedeeld dat het hier een verschrijving betrof en dat er geen reden was verzoekster toegang tot Spanje te weigeren. Verzoekster werd in overweging gegeven om, indien zij de vreemdelingdienst hiervoor verantwoordelijk hield, de politie Midden en West Brabant aansprakelijk te stellen voor de kosten die zij reeds had gemaakt voor haar studiereis naar Spanje.

Beoordeling

3. Het vereiste van administratieve nauwkeurigheid houdt in dat bestuursorganen secuur moeten werken. Dit betekent dat slordigheden moeten worden vermeden. Door bestuursorganen in te vullen formulieren en andere documenten dienen correct ingevuld te worden.

4. De vreemdelingendienst noteerde een onjuiste datum van aanmelding op de visumsticker in het paspoort van verzoekster. Hierdoor handelde de vreemdelingendienst in strijd met het vereiste van administratieve nauwkeurigheid.

Op dit punt is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van het verzoek om schadevergoeding

1. Bij brief van 23 juli 2005 diende verzoekster bij de politie Midden en West Brabant een verzoek om schadevergoeding van € 680 in voor de kosten, waaronder reis- en verblijfskosten, die zij reeds had gemaakt voor haar voorgenomen studiereis naar Spanje.

2. Op 7 oktober 2005 ontving verzoeksters gemachtigde een brief van Meeùs Assurantiën. Deze verzekeringsmaatschappij was door de politie ingeschakeld om de schadeclaim te beoordelen en in het bijzonder de vraag of de politie aansprakelijk moet worden geacht voor de annulering van de reis naar Spanje.

De schadeverzekeraar van de politie gaf in de brief aan dat de verschrijving in verzoeksters paspoort niet kon worden beschouwd als een onrechtmatige gedraging ingevolge artikel 6:162 van het Burgerlijk Wetboek en dat de politie geen verwijt te maken viel. Daarbij werd aangegeven dat de Spaanse autoriteiten nalatig zouden zijn geweest door onvoldoende attent te zijn op de gegevens in het paspoort en ook verzoekster had zelf het document moeten controleren waardoor zij de politie al een vroeg stadium op de fout had kunnen wijzen. Volgens de schadeverzekeraar had de politie geen schuld aan

verzoeksters weigering tot Spanje en behoefde haar schadeclaim geen beoordeling.

3. In reactie op de klacht over het niet vergoeden van de schade sloot de korpsbeheerder zich aan bij het oordeel hierover van de schadeverzekeraar.

Beoordeling

4. In een situatie waarbij het bestuursorgaan weliswaar een fout heeft gemaakt, maar niet een zodanige fout dat die een evidente onrechtmatigheid oplevert, terwijl de betrokken burger voor uitgaven in geld is komen te staan kan een aanleiding zijn tot een zekere gehoudenheid, op grond van het beginsel van *coulance*, tot tegemoetkoming door het betrokken bestuursorgaan in die uitgaven. *Coulance* is gebaseerd op het redelijk vermoeden dat de billijkheid daar om vraagt. *Coulance* houdt geen erkenning van aansprakelijkheid in. Een financiële tegemoetkoming uit *coulance* behoeft niet een vergoeding van de volledige schade in te houden.

5. De schadeverzekeraar baseerde de afwijzing van de schadeclaim enkel op het argument dat de politie door de verschrijving in verzoeksters paspoort geen onrechtmatige daad had begaan. Volgens de verzekeraar trof de politie geen enkel verwijt waardoor de schadeclaim niet beoordeeld hoefde te worden. Daarbij werd verzoekster gewezen op haar onderzoeksplicht; zij had de fout kunnen ontdekken en de politie hierop kunnen attenderen. De politie volgde het oordeel van de schadeverzekeraar.

6. De Nationale ombudsman is van oordeel dat de politie niet op deze wijze tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding kon komen. In de eerste plaats kan er in de relatie overheid-burger aanleiding zijn tot financiële compensatie, ook indien geen sprake is van een civielrechtelijke onrechtmatige daad. Het handelen van de overheid moet immers voldoen aan het ruimere kader van de behoorlijkheidsvereisten. Een enkele verwijzing van een politiekorps naar de conclusie van de betrokken verzekeringsmaatschappij dat volgens die maatschappij geen sprake is van een onrechtmatige daad, volstaat derhalve niet. Daar komt in dit geval bij dat vaststaat dat het visum is geweigerd als gevolg van een verschrijving van de vreemdelingendienst, en dat verzoekster door de afwijzing schade heeft geleden. Het door de korpsbeheerder overgenomen argument van de schadeverzekeraar dat de Spaanse autoriteiten en verzoekster de fout hadden moeten onderkennen, is niet redengevend nu daaruit geenszins volgt dat de politie geen enkele schuld heeft aan de weigering van het visum.

7. Door in bovengenoemde omstandigheden slechts te verwijzen naar de vaststelling van de verzekeringsmaatschappij dat geen sprake was van een onrechtmatige daad, is onvoldoende erkend dat er aanleiding was om te overwegen verzoekster op basis van *coulance* tegemoet te komen.

De onderzochte gedraging is ook op dit punt niet behoorlijk.

Het voorgaande vormt voor de Nationale ombudsman aanleiding om een aanbeveling te doen.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Midden en West Brabant te Tilburg, is gegrond:

- ten aanzien van de verschrijving door de vreemdelingendienst, wegens schending van het vereiste van administratieve nauwkeurigheid;
- ten aanzien van het afwijzen van het verzoek om schadevergoeding, wegens het onvoldoende in acht nemen van het beginsel van coulance.

AANBEVELING

De Nationale ombudsman geeft de beheerder van het regionale politiekorps Midden en West Brabant in overweging om alsnog te zien op welke wijze verzoekster, uit overweging van coulance, tegemoet kan worden gekomen in de door haar gemaakte kosten ter voorbereiding van haar reis naar Spanje.

Onderzoek

Op 13 oktober 2005 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw M. te Servië, ingediend door mevrouw R. Miljkovic te Bergen op Zoom, met een klacht over een gedraging van de vreemdelingendienst van het regionale politiekorps Midden en West Brabant te Tilburg.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Midden en West Brabant, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de beheerder van het regionale politiekorps Midden en West Brabant verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reacties van verzoeksters gemachtigde en van de korpsbeheerder gaven aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. Kopie van verzoeksters paspoort met daarin de verblijfsaantekening van de vreemdelingendienst.
2. Reactie op verzoeksters klacht van 28 juni 2005 van de beheerder van het regionale politiekorps Midden en West Brabant.
3. Verzoeksters brief van 23 juli 2005 aan de politie Midden en West Brabant met een verzoek om schadevergoeding.
4. Reactie van 7 oktober 2005 van de verzekeringsmaatschappij op verzoeksters verzoek om schadevergoeding.
5. Klacht van 10 oktober 2006 bij de Nationale ombudsman.
6. Standpunt van 31 januari 2006 van de beheerder van het regionale politiekorps Midden en West Brabant.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond